

РЕШЕНИЕ

№ 955

гр. София , 09.08.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 7-МИ ГРАЖДАНСКИ в публично заседание на дванадесети април, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Диана Коледжикова

Членове: Камелия Първанова
Димитър Мирчев

при участието на секретаря Таня Ж. Петрова Вълчева
като разгледа докладваното от Камелия Първанова Въззивно гражданско дело № 20211000500452 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл.258 и следв. от ГПК.

С решение №261621/4.12.2020г, постановено по гр.д.№ 7726/2018г по описа на СГС, I-во ГО, 6 с-в, са отхвърлени като неоснователни и недоказани предявените от И. М. Б. с ЕГН ***** против „Застрахователно акционерно дружество Армеец“ АД, с ЕИК 121076907, обективно кумулативно съединени иски с правно основание чл.279, ал.1 във връзка с чл.276 от КЗ /отм./ и чл.86, ал.1 от ЗЗД, а при условията на евентуалност /съобразно указания на въззивния съд, дадени с Определение № 4030/28.12.2018 г., ч.гр.д. № 6280/2018 г. САС, 14 състав/ обективно кумулативно съединени иски с правно основание чл.49 във връзка с чл.45, ал.1 от ЗЗД и чл.86, ал.1 от ЗЗД, спрямо ответника „Столичен автотранспорт“ ЕАД, с ЕИК 121683408, за осъждането на ответниците при условията на евентуалност да заплатят сумата от 50000 лв. /петдесет хиляди лв./-обезщетение за причинените му неимуществени вреди-болки и страдания от травматични увреждания, както и сумата от 2000 лв. /две хиляди лв./-обезщетение за претърпени имуществени вреди, изразяващи се в стойността на закупени лекарства и проведено медицинско лечение, които вреди са получени в пряка причинна връзка от произшествие, настъпило на 08.12.2014 г. в гр. София, в автобус по маршрут № 76, по отношение на който при ответното дружество ЗАД „Армеец“ АД е имало сключена задължителна застраховка „Злополука на пътниците в средствата за обществен транспорт“, ведно със законната лихва върху горните суми, считано от 08.12.2014 г. до окончателното изплащане на сумата. Осъден е И. М. Б. с ЕГН *****

да заплати на основание чл.78, ал.3 от ГПК на „Застрахователно акционерно дружество Армеец“ АД, сумата от 405лв. за разноски, а на „Столичен автотранспорт“ ЕАС разноски в размер на 300лв.

Решението е обжалвано от И. М. Б., представляван от адв.В.Д. и А.Й. от АК-Пловдив, с доводи, че е незаконосъобразно, недопустимо и неправилно, постановено в нарушение на процесуалния и материалния закон. Сочи, че автобусът, обслужващ редовна линия № 76 на обществения транспорт, по време на пътуване, в който жалбоподателят е получил увреждането, е застрахован по застраховка „Злополука на пътниците в средствата за обществен транспорт“, сключена със ЗАД „Армеец“ АД по договор – 136-29.11.2013г. Вредите са получени в резултат от неправомерните действия на водача на автобуса, който е нарушил чл.20, ал.2 ЗДвП, чл.23, ал.1 ЗДвП, и са получени при падането на пътника. Позовава се на свидетелските показания на св.А. А. и Р. Ф. Ф. за претърпените болки и страдания. Възражава срещу извода на съда, че не е установено увреждане, тъй като вещото лице не е прегледало пострадалия, не се е свързало с личния лекар, не е направило справка в спешния кабинет на Пирогов, а е заявило, че не е знаело къде точно е раната на потърпевшия. Претендира да се отмени обжалваното решение и да се уважат исковите претенции. В писмената защита на процесуалните представители на ищеца се поддържат доводите, изложени във въззивната жалба.

Ответникът по жалбата-„Столичен автотранспорт“ ЕАД, представляван от юрисконсулт Д.Д., е ангажирал становище, че същата е неоснователна. Сочи, че ищецът не е доказал начина на настъпване на произшествието, като ангажираните по делото свидетелски показания не са на свидетели очевидци, а възпроизвеждат чутото от ищеца. Поддържа, че не са налице условията за ангажиране на отговорността му, тъй като не е възложило извършване на определена работа на трето лице. Сочи, че от представените справки за номера на автобусите по автобусна линия №76 за 7.12.2014г не се установява да съществува автобусна спирка, която ищецът е посочил, както и автобус „Икарус“ не се е движил на посочената дата. Твърдяното събитие не е регистрирано в ежедневното сведение за работа на масовия градски транспорт. Поддържа, че липсва противоправно поведение от страна на водача на автобуса, поради което не следва да се ангажира отговорността на дружеството. Позовава се на СМЕ, че диагнозите „флебит“ и „тромбофлебит“ са с неуточнена причина за проявлението във връзка с раната на дясна подбедрица. Не е установен механизмът на получаването на раната, а и продължителният възстановителен период се дължи на неадекватно лечение. Позовава се на свидетелските показания на свидетелите С. М.-Г. и А. Л. С..Ц. за липсата на регистриран инцидент на посочената от ищеца дата. Претендира да се потвърди обжалваното решение и да се присъди юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът по жалбата-ЗАД „Армеец“ АД, представлявано от юрисконсулт С., е оспорил същата като неоснователна.

Въззивната жалба е депозирана в законоустановения срок, от надлежна страна и против обжалваем съдебен акт, поради което е допустима. Разгледана по същество е

НЕОСНОВАТЕЛНА.

Ищецът И. М. Б. е посочил в исковата молба, че на 8.12.2014г, около 9.00-9.30часа, се е качил в автобус на автобусна спирка – „Бул.Акад.Ив.Гешов“/временна спирка на автобус № 76, който поради ремонти на много улици, се е движил в посока НДК/, с номер на спирката по схемата на градския транспорт 0270, по линия на автобус № 76 по посока на центъра, след като е бил в болница на изследвания. Пред автобуса е имало тролей. Автобусът е тръгнал рязко. Ищецът е бил в това време на задната врата докато вратите на автобуса са затворени в движение, при което е бил захванат човек на предната врата. Ищецът е стъпил на стъпалото, с чадър, документи в ръка, с левия крак опитвал да се качи, като се подкрепял с чадъра. Автобусът е спрял рязко, ищецът се е усукал около пилона до вратата, и десният му крак се е ударил в последното стъпало на металния праг. Студенти, намиращи се в автобуса, са му помогнали да се свести като са го напръскали с вода. Усетил е, че по крака му тече кръв и е припаднал отново. Когато е дошъл в съзнание е слязъл на НДК и се е прибрал у дома си. Съпругата му е оказала първа помощ като го е превързала, но раната му се е влошила. На 12.12.2014г поради болки е отишъл на преглед при личния си лекар, където е установено възпаление на лимфата, причинено от травмата. Изпратен е бил в Пирогов, където са обработили раната му. На 13.12.2014г е получил силни болки, тъй като се е оказало, че е алергичен към йод и е бил приет в шокова зала за почистване на раната без упойка. Два месеца е ходил всеки ден на манипулация за почистване на раната, като от 12.12.2014г до 30.01.2015г са му проведени 14 болезнени манипулации. При извършени изследвания е установено образуването на тромбофлебит на долните крайници в резултат на раната и травмата на долната подбедрица. За лечението си е използвал лични средства. Посочил е, че автобусът е имал действаща застраховка „Злополука на пътниците в средствата за обществен транспорт“. Подал е искане за обезщетяване с вх. № Л-2288/16.05.2018г за претърпените имуществени и неимуществени вреди, но застрахователното дружество е отказало да удовлетвори направеното искане. Претендирал е да бъде осъдено ЗАД „Армеец“ АД да заплати сумата от 50 000 лв.-обезщетение за причинените му неимуществени вреди-болки и страдания от травматични увреждания, както и сумата от 2000 лв.-обезщетение за претърпени имуществени вреди, изразяващи се в стойността на закупени лекарства и проведено медицинско лечение, които вреди са получени в пряка причинна връзка от произшествие, настъпило на 08.12.2014 г. в гр. София, в автобус по маршрут № 76, по отношение на който при ответното дружество е имало сключена задължителна застраховка „Злополука на пътниците в средствата за обществен транспорт“, ведно със законната лихва върху горните суми, считано от 08.12.2014г. до окончателното изплащане на сумата. При условията на евентуалност е претендирал да се осъди работодателя на виновния водач на автобус-„Столичен Автотранспорт“ ЕАД.

Ответникът по делото ЗАД „Армеец“ АД, е оспорил наличието на застрахователно правоотношение, механизма на настъпване на произшествието, наличието на пряка и непрекъсната причинно-следствена връзка на настъпилите увреждания с механизма. Изложил е доводи, че не е доказано настъпването на застрахователно събитие. Направил е

възражение за съпричиняване от страна на ищеца, който е нарушил забраната да се качва в превозно средство, докато е все още в движение, преди отваряне на вратите напълно и след подаване на звуков сигнал, предупреждаващ за затваряне на вратите и потегляне на превозното средство. Поддържал е, че вина за настъпване на процесното произшествие има изцяло ищецът, който с поведението си сам е причинил вредоносния резултат. Били са налице предхождащи /придружаващи/ травми и заболявания, които са допринесли за настъпването на уврежданията и са повлияли на продължителността и развитието на оздравителния процес. Оспорил е исковете като завишени по размер, а искът за заплащане на законна лихва за периода 8.12.2014г до 8.06.2015г. като погасен по давност.

Ответникът по делото- „Столичен Автотранспорт“ ЕАС е оспорил исковете като неоснователни. Сочил, че не е възложил работа на трето лице, че не съществува спирка с такова наименование, че посоченият автобус не се е движил на датата, твърдяна от ищеца. Не е било регистрирано събитие в ежедневното сведение за работата на масовия градски транспорт.

С решението си първоинстанционният съд е отхвърлил предявените иски претенции като е приел, че не е настъпило застрахователно събитие по застраховка „Злополука на пътниците в обществения транспорт“ съгласно чл.279, ал.1 КЗ, която да е причинила смърт или трайна загуба на работоспособност на пътник. Приел е, че исковата претенция по чл.49 във вр. с чл.45 ЗЗД е неоснователна, тъй като не е доказано настъпването на произшествието по начина, твърдян в исковата молба:рязко потегляне от страна на автобуса, с отворени врати, които са затворени в движение и рязко спиране впоследствие, в пряка причинна връзка с които водачът е получил рана на дясна подбедрица.

Фактическата обстановка е установена правилно от първоинстанционния съд и е следната:

От представен по делото договор А-136/29.11.2013г, сключен между „Столичен автотранспорт“ ЕАД и ЗАД „Армеец“ АД се установява, че част от предмета на договора е задължителна застраховка „Злополука на пътниците“ на обществения транспорт.

Видно от представен опис на автобусите за задължителни застраховки „Гражданска отговорност“ и „Злополука на пътниците“ за 2014 г. се установява, че автобус с инвентарен номер 3665, е автобус марка „Мерцедес О 305 G“ с рег. № ***, който видимо прилича на „Икарус“, тъй като подобно на икарусите, тези автобуси са съчленени, е имал застрахователна полица № 11214000000190 към 08.12.2014 г. „Злополука на пътниците в средствата за обществен транспорт“.

От сведение за извършени курсове по линия 76 на 8.12.2014г, се установява, че единственият извършен курс по линия 76 в посока центъра и конкретно НДК /спирка бул. Черни връх, във времеви период, посочен в исковата молба, е извършен от автобус № 3664, който е бил на процесната спирка „Бул Акад.Ив.Гешов“ в 9:18:30часа.

От ангажираните гласни доказателства чрез разпит на свидетелката А. Г. А. се установява, че същата е дала показания, че е бивша съпруга на И.Б., като са живеели заедно до 2018г. След ПТП през 2014г се е прибрал в жилището им с панталони, изцапани с кръв, както и обувките, и е споделил, че има силни болки. Почистила е с кислородна вода, риванол и е направила превръзка на раната му. След като е бил на преглед в болница „Св.Ив.Рилски“ се е качил на автобус № 74 до НДК, за да хване трамвай. Автобусът внезапно спрял и той се ударил в някакво желязо. На две места е имал дупки на десния крак. Удареното място се е подуло, посиняло, и след три дни е отишъл на преглед при личния си лекар, който го е изпратил в Пирогов. Там са обработили раната му, превързали са го, като впоследствие е вдигнал температура, тъй като е бил алергичен към дезинфектанта, който са му сложили. Продължили са да му правят всеки ден превръзки след 10.11.12. Трябвало е да ходи на невролог, ортопед, тъй като му се е схващал крака, получил е разширени вени. Целият му крак е бил в оток и е направил флебит след този удар. Имал е нужда от чужда помощ за придвижване. Изпитвал е психически болки и страдания, трудноподвижен е бил, залежал се е. Преди произшествието не е имал проблеми с походката и придвижването.

Свидетелят Р. Ф. Ф. е дал показания, че е разбрал от ищеца да случилото се и е ходил да го види. Видял е крака му син и отекъл. Ходил с него до Пирогов три пъти. Водим го е на превръзки. През януари 2015г е приключило лечението му и после се е залежал.

Свидетелката С. П. М.-Г. е дала показания, че работи като вътрешен диспечерски контрол, ръководител смяна за движението на автобусите. Диспечерът следи и ръководи разписанието на автобусите, когато има произшествия. При ПТП се обаждат на КАТ, описва се всичко, правят се снимки, идва линеен контрол. Няма регистрирано произшествие на 8.2.2014г. По линия № 76 няма спирка на „Гешов“, пред болница „Св.Ив.Рилски“, а има спирка на автобус № 74 и не е към техния гараж. Ако пътник отиде в Пирогов или друго лечебно заведение от там идва полиция при тях и започват да правят разследване. Гледат на компютър и правят изчисления, като се уведомяват водачите.

Свидетелката А. Л. С.-Ц. е дала показания, че работи като инспектор по безопасност на автобусния транспорт. ПТП и злополуки с пътници се завеждат в регистъра за ПТП. При настъпване на ПТП или инцидент водачът предава на дежурния диспечер ВДП. По линия № 76/8.12.2014г са работили три марки автобуси-305 Ж, 345 Ж и един „МАН Лион Сити“. Срещу болница „Св.Иван Рилски“ няма спирка на автобус №76 . Автобус № 74 не се обслужва от поделение „Дружба“. На 8.12.2014г няма регистрирани злополуки в поделението.

По делото са представени рецепта от 16.12.2014 г., издадена от лекар в УМБАЛСМ „Н.И.Пирогов“ ЕАД-София с изписани на ищеца лекарства, фактура № 0300250485/16.12.2014 г., № 0300250782/17.12.2014 г., № 0300251229/20.12.2014 г., № 0300251797/23.12.2014 г., № 0300252368/27.12.2014 г., рецепта от 10.01.2015 г. издадена от лекар в УМБАЛСМ „Н.И.Пирогов“ ЕАД-София с изписани на ищеца лекарства. От тези

доказателства се установява, че ищецът е посетил шест пъти УМБАЛСМ „Н.И.Пирогов“ ЕАД-София, спешен кабинет по гнойно-септична хирургия, като за всеки преглед е заплащал по 20 лв.

По делото е изслушано заключение по съдебно-медицинска експертиза, от което се установява, че вещото лице е посочило, че в амбулаторен лист от 21.01.2015г. диагноза-флебит и тромбофлебит на долните крайници е неуточнена, при липка на причина за проявлението на това заболяване и каква е връзката с упоменатата в същия лист открита рана на дясна подбедрица. Пострадалият е получил след травма-рана на подбедрица, след което раната се е инфектирала и е лекувана в Клиниката по гнойно-септична хирургия на болница Пирогов. С оглед възрастта на ищеца и тежестта на увреждане, оздравителният процес на раната е продължил около 45 дни, през който период ищецът се е движил трудно. Оздравителният процес е бил по-продължителен, защото е започнало ненавременно адекватно лечение.

С оглед на установената фактическа обстановка, въззивният съд приема от правна страна следното:

По делото е предявена искова претенция с правно основание чл.279, ал.1 КЗ/отм./ вр. с чл.276, ал.1 КЗ, съгласно която отговорността на застрахователя за изплащане на застрахователната сума или на съответната част от нея се поражда в случаите, когато вследствие на злополука, покрита по договора за застраховка по чл. 276, е причинена смърт или трайна загуба на работоспособност на пътник. Съгласно чл.276 КЗ /отм./ превозвачите, които извършват обществен превоз на пътници, когато началната и крайната точка на пътуването са на територията на Република България, са длъжни да сключат и поддържат задължителна застраховка "Злополука" на пътниците. В исковата молба и уточняващата такава от 27.06.2019г ищецът е посочил, че претендира обезщетение въз основа на сключен договор за застраховка „Злополука на пътниците в средствата за обществен транспорт“, който превозвачът е сключил.

По делото е предявен и евентуален иск по чл.49 вр. с чл.46 ЗЗД срещу „Столичен автотранспорт“ ЕАД за обезщетение за причинените неимуществени и имуществени вреди на ищеца в резултат на действия на водача на превозното средство.

За да се ангажира отговорността на ответниците следва да се разгледа дали е доказано настъпването на събитието в превозното средство, от което ищецът твърди, че е получил увреждане като пътник. От ангажираните по делото гласни доказателства чрез разпит на свидетелката А. Г. А. /бивша съпруга на ищеца/ се установява, че е разбрала от него, че е пострадал при превоз в автобус по линия 76, че е превързала раната му, а свидетелят Ф., че е разбрал от ищеца за инцидента. Същите не дават показания за начина на настъпване на увреждането, за действията, които е извършил водача на превозното средство. От свидетелските показания на свидетелите М.-Г. и С.-Ц. се установява, че няма регистрирано произшествие на посочената дата. От заключението по СМЕ също не се

установява, че увреждането-рана на крака, е настъпило при удар при качване в автобус. От това следва, че не се доказва, че ищецът е пострадал като пътник в превозно средство на обществения транспорт.

Освен липсата на доказателства за настъпване на увреждане на ищеца като пътник в обществения транспорт, за да се ползва от сключения договор за застраховка, за да се ангажира отговорността на застрахователя по застраховка „Злополука на пътниците в обществения транспорт“ следва същата да е причинила смърт или трайна загуба на работоспособност на пътника, каквито твърдения и проведено доказване на такива не е извършено. Ищецът не е доказал увреждането за което застрахователят отговаря при настъпване на застрахователно събитие при застраховка "злополука" - смърт или трайна загуба на работоспособност. В Наредба № 24 за задължителното застраховане е посочен реда за определяне на процента на трайна загуба на работоспособност и начина на определяне на размера на обезщетението по застраховка "злополука"/ чл. 24/. Съгласно чл. 24, ал. 3 от Наредба № 24 процентът на трайна загуба на работоспособност се определя съгласно списък на травматичните болести и увреждания на застрахователя след окончателно и пълно стабилизиране на уврежданията на застрахования, но не по-рано от 3 месеца и не по-късно от една година от датата на събитието. Доказателства дали увреждането попада сред заболяванията и уврежданията, определящи трайната загуба на работоспособност и съответно какъв е процента на трайна загуба на работоспособност не са представени по делото, т. е. този факт с правно значение е останал недоказан. Представеното експертно решение от 2.12.2014г. е преди посочената дата от ищеца за настъпило увреждане-8.12.2014г, поради което неотнормено.

По исковата претенция по чл.49 вр. с чл.45 ЗЗД следва да се установи, че е налице възлагане на работа и увреждането да е причинено по вина на работника или служителя, на когото е възложена работата, като вината се предполага до доказване на противното. По делото не са ангажирани доказателства за противоправни действия на водача на превозното средство, както и пряка причинно-следствена връзка между уврежданията на здравето на ищеца и твърдяното произшествие. По делото не се доказва и начин на настъпване на увреждането-рана на десния крак, която впоследствие се е инфектирала. Възраженията, че вещото лице не е прегледало пострадалия, не се е свързало с личния лекар, не е направило справка в спешния кабинет на Пирогов, а е заявило, че не е знаело къде точно е раната на потърпевшия, са неоснователи, тъй като експертът е отговорил на поставените му задачи по експертизата. Изслушаната по делото СМЕ не установява посочените в амбулаторен лист от 21.01.2015г. „флебит“ и „тромбофлебит“ да имат връзка с рана на дясна подбедрица.

Поради изложените съображения, въззивният съд приема, че исковите претенции са недоказани и като е достигнал до същите изводи, първоинстанционният съд е постановил правилно решение, което следва да бъде потвърдено на основание чл.271 ГПК.

С оглед изхода на спора следва да бъде осъден И. М. Б. с ЕГН ***** да заплати

на „Застрахователно акционерно дружество Армеец“ АД, с ЕИК 121076907 сумата от 100лв. за юрисконсултско възнаграждение и на „Столичен автотранспорт“ ЕАД, с ЕИК 121683408 сумата от 100лв. за юрисконсултско възнаграждение пред въззивната инстанция.

Мотивиран от горното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение №261621/4.12.2020г, постановено по гр.д.№ 7726/2018г по описа на СГС, I-во ГО, 6 с-в, с което са отхвърлени като неоснователни и недоказани предявените от И. М. Б. с ЕГН ***** против „Застрахователно акционерно дружество Армеец“ АД, с ЕИК 121076907, обективно кумулативно съединени искове с правно основание чл.279, ал.1 във връзка с чл.276 от КЗ /отм./ и чл.86, ал.1 от ЗЗД, а при условията на евентуалност /съобразно указания на въззивния съд, дадени с Определение № 4030/28.12.2018 г., ч.гр.д. № 6280/2018 г. САС, 14 състав/ обективно кумулативно съединени искове с правно основание чл.49 във връзка с чл.45, ал.1 от ЗЗД и чл.86, ал.1 от ЗЗД, спрямо ответника „Столичен автотранспорт“ ЕАД, с ЕИК 121683408, за осъждането на ответниците, при условията на евентуалност, да заплатят сумата от 50000 лв. /петдесет хиляди лв./-обезщетение за причинените му неимуществени вреди-болки и страдания от травматични увреждания, както и сумата от 2000 лв. /две хиляди лв./-обезщетение за претърпени имуществени вреди, изразяващи се в стойността на закупени лекарства и проведено медицинско лечение, които вреди са получени в пряка причинна връзка от произшествие, настъпило на 08.12.2014 г. в гр. София, в автобус по маршрут № 76, по отношение на който при ответното дружество ЗАД „Армеец“ АД е имало сключена задължителна застраховка „Злополука на пътниците в средствата за обществен транспорт“, ведно със законната лихва върху горните суми, считано от 08.12.2014 г. до окончателното изплащане на сумата, и е осъден е И. М. Б. с ЕГН ***** да заплати на основание чл.78, ал.3 от ГПК на „Застрахователно акционерно дружество Армеец“ АД, сумата от 405лв. за разноски, а на „Столичен автотранспорт“ ЕАД разноски в размер на 300лв.

ОСЪЖДА на основание чл.78, ал.3 ГПК И. М. Б. с ЕГН ***** ДА ЗАПЛАТИ на „Застрахователно акционерно дружество Армеец“ АД, с ЕИК 121076907 сумата от 100лв. за юрисконсултско възнаграждение и на „Столичен автотранспорт“ ЕАД, с ЕИК 121683408 сумата от 100лв. за юрисконсултско възнаграждение пред въззивната инстанция.

Решението може да се обжалва при условията на чл.280 от ГПК с касационна жалба в едномесечен срок от връчването му на страните пред ВКС на РБ.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____